

[Indenrigsministeren]

fået, hvor den så selv må disponere, fordi den objektive fordeling mellem forskellige brugergrupper har fundet sted dér, hvor man har det økonomiske ansvar for den samlede skatteudskrivning. Det er den helt store og afgørende principielle forskel.

Det vil være umuligt for et centralt bystyre at leve med en fordeling efter objektive kriterier, hvis et bydelsråd efterfølgende skulle kunne vægte og sige, at det ønsker at bruge flere penge til fritid og til gengæld mindre på ældreområdet, når det centrale bystyre har ansvaret og ud fra en objektiv vurdering har prioriteret anderledes. Hvis der kan findes en løsning på det, har man også løst det grundlæggende problem. Jeg har ikke argumenteret mod, at man lokalt skal have større indflydelse, end man har i dag. Det bør man have, og vi har allerede i dag muligheder for lokaludvalg. Københavns Kommune har ret til at oprette lokaludvalg efter den model, man har i Herlev med frikommuneforsøget. Det har alle landets kommuner mulighed for. Derfor en kraftig appel om at decentralisere, men den knude, som de principielle problemer med kompetence og ansvar udgør, er ikke hugget over.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Vi er faktisk enige om, at det er en knude. Det vil indenrigsministeren også have opdaget, hvis han har gennemlæst debatterne fra de gange, vi har fremsat forslag. Jeg synes ikke, indenrigsministeren lader sig præge af nytænkning i sin beskrivelse af knuden. Jeg synes, at indenrigsministeren i sin beskrivelse af knuden forfalder til det dogme, kan man sige, at det er en naturlov, at kompetence og økonomisk ansvar på den måde, som vi kender det, skal følges ad.

Hvis indenrigsministeren havde fulgt vores tidligere forslag, ville han vide, at vort bud var, at man tildelte rammebeløb, men at man udlagde opgaverne kontinuerligt i løbet af en årrække. Vi har ikke forestillinger om, som man måske kunne få indtryk af efter indenrigsministerens beskrivelse, at bydelskommunerne på én gang skulle have alle opgaver, men at man langsomt udlagde forskellige opgaver til bydelskommunerne med henblik på, at de skulle varetage de forskellige projekter. Men jeg mener ikke, debatten er slut med det. Det, vi måske kan føre en debat om, er, om den naturlov,

som indenrigsministeren beskriver, nu også er en naturlov.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 77:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre integration af indvandrere.

Af Birte Weiss (S) m.fl.

(Fremsat 18/4 89).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Indenrigsministeren (Thor Pedersen):**

Der har i mere end 10 år været bred tilslutning i Folketinget til indvandrerpolitikens hovedmål, nemlig indvandrernes integration i det danske samfund, det vil sige, at indvandrerne skal gives mulighed for at indgå i det danske samfund på lige fod med danskere og med rimelig hensyntagen til deres særlige kulturelle baggrund. Den danske indvandrerpolitik hviler på en målsætning, som i høj grad stiller krav til indvandrerens selv, det vil sige, at den enkelte indvandrer har et personligt ansvar for integrationen.

Et af grundprincipperne er, at indvandrernes forhold skal behandles af de samme myndigheder, som behandler danske statsborgeres tilsvarende forhold. Det er også et grundprincip, at de kommunale myndigheder har hovedansvaret for alle borgere, der har ophold i kommunen, og for at føre indvandrerpolitikens målsætning ud i livet. Det er vigtigt, at kommunerne får frihed til at tilrettelægge de kommunale